

„Aki teremtmény, az töredék.”
(Andrei Plesu)

Jász Attila 33

(szakadatlanul szakadó szálak)
de Ariadné feszes, fekete bőrruhában
mégis inkább gombolyítaná tovább
a történet fonalát, majd kikötözi
Thészeuszt az övén fityegő bilincessel
az ágyhoz, és felolvassa neki
Simone Weil szépség-hasonlatát,
melyben a labirintus közepén
a tévelygőt nem a szörny,
hanem maga Isten várja,
felfalja, megemésztí és
a labirintus bejárata elé
hányja

A TÜKRÖN
ÁTBUKOTT
ANGYALOK
KÖNYVÉBŐL

Töredékek L. Á.-nak

(folytathatatlanul folytonos félelmek)
mi lesz, ha őrzőangyalaink felkapcsolják
a fürdőszobában hajnalban a villanyt,
és megpillantjuk a torz tükörben
démonaink szörnyen kedves,
nyírott borostás arcát?

(magamat menteném menten)
ha keresnél, a Kiméria-patikába
(-borpatikába) mentem,
de azért senki ne sajnáljon
csalé szárnyaimért engem,
vidám ördögöket rajzolok
a Mennyben